

Povodom Dana fakulteta - najbolji studenti Pravnog fakulteta u Zagrebu

U petak, 4. listopada 2005. godine, u Gradskoj vijećnici održana je proslava 229. godišnjice osnutka Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

U sklopu Dana fakulteta održane su dvije tribine, jedna koja se bavila tematikom pravnog obrazovanja i Bolonjskog procesa, a druga pravom kao profesijom. Nakon kratke pauze uslijedio je službeni dio proslave.

Prof. dr. sc. Josip Kregar, novoizabrani dekan Pravnog fakulteta, održao je prigodan govor pred nazočnim studentima i profesorima. U govoru je naglasio važnost pravne struke i ciljeve koje je potrebno ostvariti da bi kvaliteta studija postala bolja. Potom je uslijedila podjela nagrada, što profesorima kao priznanje za njihov rad, tako i studentima. Za dugogodišnji rad nagrađeni su prof.dr.sc. Uroš Dujšin, prof.dr.sc. Krešimir Sajko te nedavno preminuli prof.dr. sc. Gorazd Nikić, u čije je ime plaketu preuzeo njegov sin Neven.

Studentske nagrade dobili su najbolji studenti pravnog studija i studija socijalnog rada u akademskoj godini 2004/2005, četverac Veslačkog kluba Pravnog fakulteta, sudionici Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moota koji su na tom međunarodnom natjecanju osvojili treće mjesto u kategoriji usmenih izlaganja, te Udruga Pravnika, kao priznanje za dugogodišnje uspješno izdavanje ovog časopisa.

Odlučili smo prezentirati našim čitateljima tko su najbolji studenti Pravnog fakulteta, koje su njihove ambicije i interesi.

Antun Bilić prvu je godinu završio s prosjekom 4.857. Njegove ambicije i želja za znanjem dovele su do toga da je, uz to što studira na Pravnom fakultetu, i odličan student Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu gdje je završio prvu godinu filozofije i povijesti. Nagrada koju je primio, osim motivacije za učenje, omogućila mu je da financira svoje daljnje školovanje.

Prema gradivu se odnosio s puno interesa i entuzijazma, a da bi postigao uspjeh, najvažnija je bila dobra organizacija.

Ulaganje mnogo vremena u učenje ima i svojih loših strana, no Antun svoj život gleda više kao preduštvu, nego nedruštven. Trenutno ne razmišlja o tome čime bi se želio baviti u životu jer je tek na početku studija i ima vremena da o tome odluči, a svaka nova godina otvara i nove mogućnosti.

Tamara Mišerda ostvarila je isti, sjajan, prosjek 4.857. U svoj rad uložila je mnogo truda. Smatra da čovjek može doći do izražaja tek onda kada maksimalno iskoristi svoje potencijale te stoga uvijek daje sve od sebe. Nagrada koju je primila predstavlja za nju jedno lijepo priznanje za dobar start.

Dnevni raspored joj je redovito popunjen, ali se osjeća ispunjenom kada navečer dođe kući nakon obavljena posla.

Obožava trčati i za to svakodnevno pronalazi vremena. Voli provoditi vrijeme s ljudima koji je opuštaju, obilaziti trgovine (pogotovo kad nema namjeru ništa kupiti), raditi večere s prijateljima, gledati filmove, planirati putovanja.

O budućnosti trenutačno ne razmišlja, želi si ostaviti dovoljno vremena da se upozna s mogućnostima koje joj pruža pravna struka.

Toni Smrček ostvario je prosjek 5,00 i jedan je od najboljih studenata druge godine. Sretan je i zadovoljan uspjehom s obzirom na to da je puno učio i uložio puno vremena i napora da bi postigao što bolje rezultate. Toni tvrdi da biti izvrstan student podrazumijeva mnogo odricanja i samodiscipline, no to se sve višestruko isplati kada taj rad biva prepoznat i priznat kao u njegovom slučaju. Uz ovu nagradu, dobitnik je ovogodišnje Dekanove nagrade za najbolji stručno-znanstveni rad. Uči samo po danu tako da mu ostaje dosta vremena za kino, kazalište, izlaske. Bavi se 8-ball biljarom i snookerom te jedva čeka zimu jer od djetinjstva voli skijanje i tamo uvijek napuni baterije za ostatak radne godine. Smatra da je nezahvalno prognozirati budućnost, jer se nikad ne zna što donosi idući dan, ali, zbog uspjeha na faksu, smatra da su mu otvorene brojne opcije u zaposlenju. Ipak, njegove ambicije su velike Namjerava što prije diplomirati, a potom magistrirati i doktorirati.

Danko Jurišić je, osim što je nagrađen za ostvaren prosjek 5,00 na drugoj godini Pravnog fakulteta, i stipendist Zaklade "Zlatko Crnić". Danko, kao i ostali njegovi kolege, smatra organizaciju ključem uspjeha. Voli čitati, veliki je filmofil i prati događanja u Hrvatskoj i svijetu što smatra bitnim za svakog akademskog građanina.

Od same nagrade, više mu vrijedi priznanje profesora i osobna satisfakcija.

Savjetuje upravu fakulteta da, umjesto bonom za kupovinu knjiga u knjižari Fakulteta, honorira rad studenata knjigama za sljedeću godinu studija jer se do istih, ovisno o godini, teško dolazi u knjižari.

Još kao djetetu, roditelji su mu usadili neke vrijednosti koje će njegovati cijeloga života. Osjećaj za pravdu i dobro uvijek su bili na samom vrhu njegove ljestvice vrijednosti; u današnje doba treba njegovati te ideale. Pravnu profesiju izabrao je jer smatra da su pravo i pravni sustav možda najvažnija tekovina civilizacije i časna profesija te se jednog dana vidi u ulozi suca ili odvjetnika.

Slađana Aras završila je drugu godinu Pravnog fakulteta s prosjekom 5,00. Postala je demonstrator na Katedri obiteljskog prava, što je jako veseli. Slađanin san je da jednog dana postane sutkinja Ustavnog suda jer je najviše privlači zaštita temeljnih ljudskih prava i sloboda, najviše zaštita prava djece. Željela bi ostati na fakultetu jer je zanima znanstveno istraživanje i voljela bi predavati, no prvo bi željela položiti pravosudni ispit i raditi neko vrijeme na sudu jer svaki teoretičar mora poznavati i praksu. U slobodno vrijeme šeće u potrazi za starim crkvama i građevinama jer je fascinira njihova ljepota, čita knjige i provodi dane s prijateljima. Pravo je za nju matematika, sustavno povezivanje i istraživanje činjenica da bi se riješio nastali problem, sukob i slično. Najviše je, stoga, zanimaju pozitivni predmeti i ne prođe ni jedan dan a da se ne posveti obvezama na fakultetu.

Ana Horvat proglašena je najboljom studenticom treće godine Pravnog fakulteta s prosjekom 4,833. Ana je osoba koja uvijek vjeruje da se mora bolje i nada se da se neće zaustaviti u svom napredovanju. Njezina satnica većini ljudi izgleda nemogućom. Rijetko se dogodi da ustane poslije sedam sati ujutro, bez iznimke za nedjelje i blagdane. Voljela bi ostati na fakultetu jer je ona čisti akademski tip i vjeruje da budućnost pravne znanosti uvijek leži u novim generacijama. Od sedmog razreda osnovne škole, fizika joj je bila najdraži predmet, upravo zbog objašnjavanja zakona prirode, uzroka u kaos. Pravo to čini na sličan način, samo na mnogo kompleksnijoj razini jer se bavi ljudskim ponašanjem, koje je puno autonomnije, a i puno labilnije. Fascinira je multiplitet rješenja i kreativnost koju pravo zahtijeva, kao i sama složenost njegova sustava.

Pavao Mrkonjić proglašen je najboljim studentom četvrte godine Pravnog fakulteta s ostvarenim prosjekom 5,00. Pavao sa svoje 22. godine ima diplomu *cum laude*, znanje stečeno na Pravnog fakultetu, koje je nesumnjivo veliko, i širom otvorena vrata prema svijetu da izgradi svoju karijeru jednako uspješno kao i do sada. Da bi se postigao uspjeh u

radu, bilo je potrebno kontinuirano učenje, iznadprosječna memorija i logično povezivanje nastavnih predmeta koje olakšava učenje i omogućuje sustavni pregled nastavnog gradiva.

Njegove preferencije su daljnje znanstveno i stručno usavršavanje, usavršavanje jezika, polaganje pravosudnog ispita. Žali za time što kao student nije mogao sudjelovati u Bolonjskom procesu koji pruža bezbroj mogućnosti (pogotovo u pridonošenju internacionalizacije pravne struke i nauke), između ostalog, i stjecanje iskustva razmjenom studenata.

Hrvoje Spajić osvojio je nagradu za najboljeg diplomiranog studenta s prosjekom u sve četiri godine 4.73. Zaposlen je kao odvjetnički vježbenik u Odvjetničkom društvu Žurić i partneri kao jednom od najcjenjenijih i najuspješnijih odvjetničkih društava u Republici Hrvatskoj.

Po njegovu osobnom uvjerenju, prosjek ocjena nije jedino mjerilo nečijeg talenta, niti je garancija uspjeha u poslovnom životu, ali je zato odraz marljivosti i odgovornosti. Smatra da je za uspjeh u životu najvažnija odgovornost prema radu i korektnost prema izvršavanju preuzetih obveza. Ne zanemaruje važnost dobrog i prijateljskog odnosa prema svojim kolegama, kao ni prilagodljivost timskom radu.

Koliko god mu se ponekad činilo da je pravednost nedostižna, uvijek je radije želio biti među onima koji se trude doseći je, nego među onima kojih se to ne tiče, te je stoga izabrao pravo kao svoj životni poziv.

178. strana prazna